

Gyalázkodások a leveg?ben

2020 március 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Fortyognak a felfokozott indulatok...

Az alaptanterv nem zombikat nevel, hanem egyensúlyt teremt, teret ad a nemzeti emlékezetnek

Hetek óta felfokozott indulatokkal fortyog az új Nemzeti alaptantervr?l (NAT) szóló vita. Igaz, egyel?re csupán vádaskodások, min?sítgetések röpködnek a leveg?ben, az érdemi párbeszédet akadályozzák az indulati elemek, az ideológiai pozícióikat veszélyeztetve látók sz?nni nem akaró dühkitörései.

Az új NAT f? kritikusai a pedagógustársadalom nehezen értelmezhet?en kis százalékát „tömörít?” szakmai szervezetek, mint például a Történelemtanárok Egyesülete, a Magyartanárok Egyesülete, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete és természetesen a liberális, baloldali irodalmi, történelmi körök „usual suspectjei”, akik rögvest csatasorba álltak a NAT elleni frontális támadáshoz.

Vásárhelyi Mária szociológus például döbbenetének adott hangot, amiért a szül?k még nem lázadtak fel az új NAT ellen. Mint írja: „Számomra az elmúlt tíz év talán legnagyobb csalódását az okozza, hogy a szül?k milyen elképeszt? közönnyel nézik végig, ahogy az oktatási kormányzat – nyilvánvalóan feletteseik utasítására – megpróbál tudatlan, m?veletlen, a modern kor kihívásaira felelni képtelen, versenyképes tudással nem rendelkez?, nacionalista, soviniszta, önálló gondolkodásra képtelen zombikat nevelni a gyerekekb?l.”

Minden néz?pont kérdése. „Tudatlan, m?veletlen”, értsd: a liberális, baloldali eszméken kívül valami mást, jelesül a patrióta hazafiságot is kidomborító tantervr?l van szó. „Nem ad versenyképes tudást”, értsd: részben szakít a korábbi, liberális szemlélet? tantervekkel. „Önálló gondolkodásra képtelen zombikat nevel”, értsd: nem dominánsan a liberális, baloldali eszmék sz?r?jén át látja és láttatja nemzetünk történelmét és irodalmát.

A vádak legs?r?bben visszatér? eleme: a NAT fasiszta, antiszemita írókat er?ltet a diákokra. Nyáry Krisztián, a magyar írók, költ?k hálószobatitkainak kiváló ért?je leleplez? szándékkal citált az olvasó elé egy 1936-os Herczeg Ferenc-szöveget, amelyben az író Benito Mussolinit méltatja. Innent?l kezdve az érintettek egyértelm?en fasisztának bélyegezték Herczeg Ferencet.

Csakugyan fasiszta lenne valaki, csak mert 1936-ban dicsérte a Ducét? Ebben az esetben Kosztolányit is fasisztának kellene ítélnünk, mert ugyanezt tette; s?t, egy Winston Churchill nevezet? angol úriembert is, aki 1936-ban még maga is lelkesen méltatta Mussolinit. Mint ahogy az amerikai haladó értelmiség jelent?s részét, plusz az olaszországi zsidó szervezeteket, amelyek ugyanezen „b?nbe” estek. A liberális köröknek – tartok t?le – egészen más baja van Herczeg Ferenccel.

Azzal a mára már csaknem elfeledett magyar íróról, akir?l a Kádár-korszak igen vonalas kultúrfelel?se, Heged?s Géza a következ?ket írta: „Herczeg ugyanis szemléletének alapjaiban liberális. A dzsentrihez történt asszimilációja természetesen magyar nacionalistává teszi. A fasizmustól azonban undorodott.”
Nyir? József együttm?ködött a nyilasokkal. Wass Albertet antiszemitázzák, ahogy Szabó Dezs?t is. Az irodalomtörténet még adós az említett írók életm?vének kritikai vizsgálatával, ám ennek legf?bb oka, hogy a kultúrpolitika korifeusai mindent megtettek, hogy ezek a nevek egyszer s mindenkorra kitöröltessenek a magyar irodalomtörténet lapjairól.

Nemcsak ezért egyoldalúak ezek a vádak, mert például Wass Albert életm?vének zöme a határon túlra szorult magyarok sorskérdéseivel foglalkozik, azokkal a kérdésekkel, amelyeket a magyar liberális baloldal száz éve még csak meghallgatni sem hajlandó, nemhogy feleletet adni rá. S nem is azért, mert antiszemitizmusa ellenére Szabó Dezs? a nácizmus meger?södésekor a magyarság f? ellenségét a náci Németországban látta.

Egy sokkal mélyebben gyökerez?, kett?s mérce jelenléte érhet? tetten a hazai közgondolkodásban. Ugyanis a felszínt megkaparva, a magyar irodalom nagyjai közül antiszemitának min?síthet? írásokat is maga után hagyott például Szabó L?rinc, Kosztolányi Dezs?, Németh László, Márai Sándor, de bizony még Ady Endre, s?t Móricz Zsigmond is.

A liberális baloldal kanonizációja azonban pontosan annyira következetes az antiszemita megnyilvánulásokkal kapcsolatban, amennyire az ÁVO-s személyzetisek következetesek voltak 1945 után, mikoron is a h?ségesküt letev? kisnyilasok szép számmal kerültek be a kommunista terrorszervezet sorai közé, mondván, végtére mégiscsak értik a dolgukat. Magyary Ferencnek a Hetekben megjelent elemz? cikke világít rá, hogy az antiszemitizmus alól „a baloldal üdvtana szerint felmentés azoknak a szerz?knek jár, akik a kommunizmushoz vagy liberalizmushoz való pozitív viszonyukkal vagy társutasságukkal megszerezték maguknak a feloldozást. A

többiek hallgatásra vannak ítélve, még akkor is, ha m?veikben ez nem jelenik meg olyan súlyosan vagy módosítottak hozzáállásukon.”

Ugyanez a megbocsátó elnézés okozta, hogy az antiszemitizmustól, a náci fajelmélett?l a németekkel való fegyveres szembefordulásig eljutott Bajcsy-Zsilinszky Endre nevét a szocializmusban utcák viselhették, és ugyanez a bens?séges kézlegyintés tapasztalható, amikor a nyilvánvalóan antiszemita és cigánygy?löl? Jobbikot oly pragmatikusan a keblére öleli a teljes magyar liberális baloldal.

Jó lenne társadalmi közmegegyezést teremteni ebben a kérdésben. Csakugyan ki kellene dobni a panteonból Szabó L?rincet, csak mert lelkes cikket írt a szónokló Adolf Hitlerr?l? Ne olvassunk Martin Heideggert, Konrad Lorenzet, Karl Mayt, ne hallgassunk Richard Wagnert, ne nézegessük Aba-Novák faliképeit vagy a spanyol diktátor Francót imádó Salvador Dalí festményeit? Ugyanazzal a lendülettel hajítsuk ki az összes orosz és magyar írót, költ?t, aki akár csak egyszer is dics?ítette Joszif Sztálint?

Szakmai érv a NAT-ba újonnan bekerült szerz?k irodalmi színvonalának vitatása. Herczeg Ferencet jó kez?, megbízható iparosnak, Nyir?t és Wass Albertet félamat?rnek titulálja számos cikk és megszólaló. Herczeg Ferenc kora egyik legnépszer?bb írója volt; lapját, az Új Id?ket jóval többen olvasták, mint a Nyugatot; mára azonban a szerz?t szinte senki sem ismeri. Nem úgy Wass Albertet, aki 2005-ben, a Nagy könyv cím? hazai felmérésben a közönségszavazatok alapján az egyik legkedveltebb magyar írónak bizonyult. A népszer?ség persze még nem ok arra, hogy a NAT foglalkozzon egy szerz?vel, az viszont már annál inkább, hogy az említett szerz?k a magyarság sorskérdéseire érdemi mondanivalóval reflektáltak. Ki írta meg átélhet?bben a 2. bécsi döntés rádióhíreire váró, sorsukért aggódó erdélyi magyarok érzéseit, mint Wass Albert? Ki írta meg szívszorítóbban a román elnyomók után az érzéketlen Horthy-adminisztráció berendezkedését, mint Wass Albert? S ki ne ismerne rá kora, s ha már itt tartunk, napjaink sorskérdéseire Herczeg Ferenc Bizánc cím? drámájában?

Hiszen épp a liberális baloldal történelmi b?ne, hogy agyonhallgatták, sz?nyeg alá söpörték a magyarság traumáját, a trianoni gyalázat okait és következményeit. Kiirtották a nemzeti emlékezetb?l a nyomait is, arra próbálták nevelni a nemzetet, hogy felejtse el a határon túlra szakadt részeit. Lehet, hogy Wass Albert vagy Nyir? József irodalmi stílusa nem üti meg egyesek mércéjét, de azt, amit a kisebbségi magyar létr?l megírtak, bizony a szívünkön keresztül is be lehet fogadni. Leginkább úgy lehet. S számunkra, akik olvassuk a m?veiket, mindaz, amit err?l írnak ezerszer fontosabb, mint az a tény, hogy egyébiránt Lev Nyikolajevics Tolsztoj kiforrottabb író volt náluk. Igen, az volt. (Megjegyzem, ? nem kapott irodalmi Nobel-díjat; Kertész Imre igen. No, most akkor mennyit számít, hogy ki az írástudás mestere és kinek a mondanivalója fontos?)

A sort hosszan lehetne folytatni, és nyilvánvaló, hogy antiszemitizmus és antiszemitizmus között is vannak különbségek, de jó lenne, ha nem indulna ezen a téren semmiféle verseny. Wass Albert és Nyir? József kritikusai közül mindenesetre kevesen olvasnak Wass Albertet és Nyir? Józsefet. Ha olvasnák, nehezebben tudnák gy?lölni ?ket. Sokakat meglepne például, milyen kritikusan ír Wass Albert a Horthy-hivatalnokok erdélyi berendezkedésér?l, vagy hogy Szabó Dezs? példának okáért kíméletlenebb önkritikusa volt nemzetének Adynál is.

Ott a helyük a magyar irodalom aranykönyvében. A nehéz, keserves társadalmi vitákat pedig érdemes elkezdeni, mert amíg ez nem történik meg, csak vádak és a kett?s mércén alapuló gyalázkodások röpködnek majd a leveg?ben. A vádakkal ellentétben Ottlik Géza és Kertész Imre is benne lesznek a kerettantervben. Helyesen; nekik is ott a helyük. Az iszonytató XX. század megértéséhez éppúgy nélkülözhetetlenek, mint Wass Albert vagy Szabó Dezs?.
Már csak az a kérdés, hogyan vesszük rá a gyerekeinket, hogy olvassák is ?ket. És okuljanak mindabból, amit olvasnak.

Bán János

A szerz? író

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló